

Георги Пехливанов

Не ме буди!

Ако и днес до мен те няма
и в мрак потънал е деня.
Не ме буди! И нека само
секунда още да летя!

И ако всичките площади
замръзнали са във тъга.
Постой до мен! И нека двама
със теб да грейнем над света!

И нека вече сълзи няма!
И нека бъде светлина!
Постой секунда още в храма
на мръкналата ми душа!

Не ме буди! Дори да зная,
че блян си за една мечта.
Дори когато дойде края.
Не ме буди! Постой така!

И нека никога отново,
не се събудя от съня!
Ако и днес до мен те няма
и в мрак потънал е деня.

КРАЙ

© Георги Пехливанов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6731>]